

SCURTE CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA EFECTELE CONTRACTULUI INDIVIDUL DE MUNCĂ PE PERIOADA PARTICIPĂRII LA CONFERINȚELE ȘI CONGRESELE A.R.P.P.

Problema pusă în discuție și care ar trebui lămurită rezultă, pe de o parte din existența drepturilor și obligațiilor pe care le au medicii specialiști, pentru exercitarea corespunzătoare a profesiei și a dreptului de liberă practică, și, pe de altă parte, din manifestarea diferită a angajatorilor în ceea ce privește exercitarea obligațiilor și drepturilor care le incumbă în calitate de parte în contractul individual de muncă, în legătură cu perfecționarea pregătirii profesionale a medicilor (angajați).

Întrucât în spațiul public a fost acreditată ideea potrivit căreia, medicii sunt funcționari publici, trebuie precizat faptul că medicii specialiști, încadrați în muncă, în baza unui contract individual de muncă, reprezintă personal contractual și nu sunt funcționari publici încadrați în muncă pe baza unui ordin.

Înțelegerea greșită a calității medicului încadrat în muncă și substituirii acestuia în calitatea de funcționar public a pornit de la interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.26/2014¹ care a stabilit că medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal. (nn.pentru fapte de natură penală, cum ar fi luarea de mită).

Rezultă că doar din punct de vedere al răspunderii penale, pentru fapte săvârșite în legătură cu serviciul, medicul este asimilat funcționarului public, dar în exercitarea profesiei în relația cu un angajator (spital, cabinet, etc.) medicul este personal contractual, are statut de angajat, legislația incidentă, de drept comun, fiind codul muncii.

De altfel, dispozițiile art. din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății stipulează expres în art.381 alin.(2) faptul că ” Având în vedere natura profesiei de medic și

¹ Publicată în monitorul Oficial al României, Partea I nr.24/13 ianuarie 2015

obligațiile fundamentale ale medicului față de pacientul său, medicul nu este funcționar public și nu poate fi asimilat acestuia”.

De interes pentru tema supusă analizei este perfecționarea profesională a medicului specialist și educația medicală continuă, drept și obligație a personalului medical, în egală măsură.

Sediul materiei se regăsește în dispozițiile,

- Legii nr.53/2004 privind Codul muncii, art.156-157 și ale art.192-200;
- Contractului colectiv de muncă la nivelul sectorului bugetar sănătate pentru anii 2019-2021, înregistrat la Ministerul Muncii și Justiției sociale sub nr.1206/04.11.2019, Capitolul 7, Formarea profesional , Art.147-165;
- Deciziei 12/2018 a CMR privind reglementarea sistemului national de educatie medicala continua, a criteriilor si norprocedural de evaluare si creditare a activitatilor de educatie medicala continua adresate medicilor.melor de acreditare a furnizorilor de educatie medicala continua, precum si a sistemului
- Legii nr.95/1996 privind reforma în domeniul sănătății.

Facem precizarea că prezenta analiză se referă la medicul angajat cu contract de muncă și nu la medicii care au ales să-și exercite profesia în mod independent .

Printre prevederile contractului individual de muncă se numără și prevederi cu privire la perfecționarea profesională, capitol care, în mod uzual, rămâne necompletat sau se înserează trimiterea la dispozițiile legale incidente.

Potrivit codului muncii, obligația de perfecționare profesională (educație profesională continuă) a angajatului ,incumbă atât acestuia, cât și angajatorului .

Angajatorii au obligația să asigure participarea la programe de perfecționare profesionale cel puțin o dată la doi ani, dacă au mai mult de 21 de angajați (medici) și o dată la 3 ani dacă au mai puțin de 21 de angajați.

Aceeași prevedere o găsim și în Contractul colectiv de muncă la nivelul sectorului bugetar pentru perioada 2019-2021, cu precizarea că toate cheltuielile sunt suportate de către angajator, pentru programele inițiate de acesta.

Ambele acte normative la care ne-am referit, permit medicului să ia inițiativa participării la programe de perfecționare profesională organizate de furnizori de EMC acreditați de Colegiul Medicilor, cu acordul angajatorului, acesta din urmă având dreptul de a fi notificat în prealabil într-un termen de cel puțin 15 zile într-un caz, sau cel puțin o lună în celălalt caz, respectiv în Contractul cadru.

Potrivit dispozițiilor legale în vigoare, angajatorul poate să refuze medicului participarea la un program de educație medicală continuă, numai justificat, pe baza unei proceduri transparente, elaborată anterior solicitării.

În situația specială a profesiei de medic, pentru exercitarea profesiei, ”medicii aflați în activitate trebuie să acumuleze un număr minim de 200 credite EMC/ 5 ani din momentul înscrierii în Colegiul Medicilor din România” și un minim de 25 de credite EMC/an (Art.5 din Decizia CMR nr.12/2018), un credit EMC fiind corespunzător unei ore integrale de activitate EMC, în limita a maximum 6 ore/zi.

Congresele și conferințele ARPP sunt acreditate de Colegiul Medicilor, participarea medicilor reprezentând educație medicală continuă creditată cu unități de creditare EMC.

Pentru participarea la congresele și conferințele ARPP, din inițiativa medicilor specialiști, acești au dreptul să solicite și să primească acordul angajatorilor, în condițiile pe care le vom arăta în continuare ².

² Pornim de la premisa că, cel puțin deocamdată, angajatorii nu au înțeles să prevadă în bugetele proprii și cheltuieli pentru participarea medicilor la aceste programe, alege aceștia și organizate de terți furnizori de EMC și nu decontează cheltuielile. Decontarea cheltuielilor este posibilă, în unele situații, în condiții restrictive pentru medicul angajat (încheierea unui act adițional, angajament de restituire în condițiile în care medicul înțelege să uzeze de libertatea muncii și dreptul de a alege unde înțelege să presteze activitatea etc.).

1. Pentru perioada activităților de educație medicală continuă, medicul angajat poate solicita concediu fără plată. Concediul fără plată are consecința, pe lângă cea pecuniară, suspendarea contractului individual de muncă pentru perioada respectivă și a vechimii în muncă.
2. În egală măsură, medicul are dreptul să solicite și să primească concediu plătit, situație în care este remunerat în quantum corespunzător perioadei respective și raportat la indemnizația de concediu de odihnă, iar vechimea în muncă nu va fi afectată. Angajatorul este obligat să acorde concediul plătit, dacă nu și-a îndeplinit obligația de a organiza activități de perfecționare profesională pe cheltuială sa, acoperitoare pentru obținerea de către medic a creditelor EMC/an (cel puțin 25/an și 200/5 ani).

Atât în Codul muncii (art.157 alin.(1)) cât și în Contractul colectiv de muncă valabil pentru perioada 2019-2021(art.158alin.(1)), **angajatorul este obligat să acorde concediu plătit de până la 10 zile lucrătoare sau până la 80 de ore , anual.**

Coroborând obligațiile care incumbă medicilor în legătură cu educația medicală continuă și de obținere a unui minim anual de credite EMC, (sub sancțiunea suspendării dreptului de liberă practică), cu dispozițiile legale care reglementează dreptul angajatului la perfecționare profesională și obligația corelativă a angajatorului de a da acces la activități de educație medicală continuă, rezultă că,

În perioada în care participă la congresele și conferințele ARPP, acreditate de Colegiul Medicilor din România și pentru care obține credite EMC, medicul, care ia inițiativa participării la aceste activități, are dreptul să solicite și să obțină acordul pentru concediu plătit pentru o perioadă de până la 10 zile lucrătoare sau până la 80 ore/anual, în condițiile în care, angajatorul nu își îndeplinește obligația contractării unor activități de educație medicală continuă printr-un plan propriu, agreat cu sindicatul sau cu reprezentanții

salariaților, plan care să -i permită angajatului medic acumularea unui total de 200 credite EMC/5 ani, minim 25 credite EMC/an.

Per a contrario, dacă angajatorul oferă condiții de educație medicală continuă, acoperitoare pentru acumularea totalului de credite EMC reglementat de Decizia nr.12/2018 a CMR, acesta nu mai este obligat să acorde medicului concediu plătit, medicul având posibilitatea să solicite concediu fără plată.

Angajatorul poate să refuze acordarea concediului fără plată numai dacă absența angajatului în perioada respectivă ,ar prejudicia grav desfășurarea activității.

ARPP

15.05.2020